

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 2Csp/2/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5818200113
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Kyseľová
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2019:5818200113.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, sudkyňou JUDr. Gabrielou Kyseľovou, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, právne zastúpený: JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - Staré Mesto, proti žalovanému: Y. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXX/X, XXX XX O., právne zastúpený: Advokátska kancelária SLAMKA & Partners s.r.o., so sídlom Radlinského 1735/29, 026 01 Dolný Kubín, IČO: 50 120 000, v konaní o zaplatenie 1 200 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd konanie o zaplatenie 1 129,40 Eur **z a s t a v u j e**.
- II. Vo zvyšnej časti súd žalobu **z a m i e t a**.
- III. Žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na súd dňa 19.01.2018 sa žalobca (jeho právny predchodca) prostredníctvom svojho zástupcu domáhal proti žalovanému zaplatenia istiny 1 490,11 Eur spolu s úrokom z omeškania 5,05 % ročne od 31.03.2015 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 22.10.2012 Zmluvu o pôžičke č. 7114348 - ďalej len „zmluva“, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému pôžičku vo výške 4 000 eur (schválená výška pôžičky), ktorú sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 101,58 eur a to až do celkovej sumy pôžičky 5701,20 eur. Do dnešného dňa uhradil 4051,50 eur. Podľa ust. § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca podľa uvedeného ustanovenia listom - predžalobnou upomienkou zo dňa 27.01.2015 vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, pričom žalovaného upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok ani v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, žalobca dňa 19.03.2015 úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 25.03.2015 - „oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Do dnešného dňa žalovaný dlžné splátky neuhradil. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania žalobného návrhu predstavuje 1490,11 eur. Žalobca si uplatňuje zákonné úroky z omeškania od šiesteho dňa nasledujúceho po „Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti“, nakoľko toto bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou. V zmysle zmluvných podmienok - čl. 13 piatym dňom od podania na poštovú prepravu sa zásielka považuje za doručeníu. Zmluvnú pokutu evidovanú v priloženom Prehľade splátok a úhrad v stĺpci „Pokuta“ v sume 252,58 eur si žalobca neuplatňuje. Ku

dňu podania žaloby mal žalovaný uhradiť sumu 5362,21 eur. Uvedenú sumu tvorí súčet predpísaných splátok do zosplatnenia dlhu a suma po zosplatnení $28 \times 101,58 \text{ eur} = 2844,24 \text{ eur} + 2517,97 \text{ eur}$ (zosplatnená istina) = 5 362,21 eur. Ku dňu podania žaloby žalovaný uhradil 4051,50 eur, ktoré sú riadnymi splátkami poskytnutého finančného plnenia. Žalobca si uplatňuje aj náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky vo výške 179,40 eur. Žalovanú istinu tvorí $5\,362,21 \text{ (istina)} + 179,4 \text{ eur}$ (náklady na vymáhanie) - 4051,50 eur (uhradené splátky) = 1 490,11 eur.

3. Súd podľa žaloby vydal dňa 26.03.2018 platobný rozkaz pod sp. zn. 2Csp/2/2018, proti ktorému podal žalovaný včas odpor s odôvodnením, v ktorom poukázal na to, že so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 uzatvorili dňa 22.10.2012 Zmluvu o poskytnutí pôžičky č. 7114348. Namietol aktívnu vecnú legitimitáciu súčasného žalobcu, pretože z výpisu z obchodného registra vyplýva, že právni nástupcovia Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 sú v dôsledku rozdelenia žalobca a VÚB Leasing, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 820 05 Bratislava. Okrem toho sa dovoľával, aby súd poskytnutý úver posúdil podľa zákona č. 129/2010 Z. z. zákon o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“) a aplikoval aj ust. § 52 OZ a Smernicu Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Poukázal na to, že absenciu niektorých náležitostí vymedzených v § 9 ods. 2 ZoSÚ, tento zákon nespája s následkom neplatnosti právneho úkonu, ale poskytuje spotrebiteľovi ochranu v takej forme, že úver je potrebné posudzovať ako bezúročný a bez poplatkov. Medzi takúto náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere patrí v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ - výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Je potrebné určiť, aká časť splátky je poukazovaná na jednotlivé jej zložky (istinu, úrok, poplatky, prípadne iné). Ďalšou náležitosťou v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ je uvedenie RPMN a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítanú na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. RPMN uvedená v zmluve nezodpovedá (v neprospech spotrebiteľa) zákonným náležitostiam zmluvy o spotrebiteľskom úvere a ani skutočnej výške RPMN vypočítanej vzhľadom na výšku úveru, poplatkov, počet a výšku splátok, t.j. celkové náklady spojené s úverom. Žalobca žalovaného uviedol do omylu a vyvolal u neho domnienku výhodnosti úveru, čím narušil ekonomické správanie sa spotrebiteľa. Vychádzajúc z údajov, že výška mesačnej splátky je 101,58 eur, počet splátok 60, výška úveru 4 000 eur, je RPMN 19,56 % a celková suma, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je potom 6094,80 eur. Pri výpočte RPMN použili tri verejné dostupné kalkulačky na jej výpočet a RPMN bola vo všetkých troch prípadoch rovnaká - 19,56 %. Z uvedeného vyplýva, že RPMN nie je v zmluve vypočítaná správne. V zmluve je uvedená RPMN nižšia ako skutočná RPMN s ohľadom na všetky náklady spotrebiteľa v súvislosti s úverom. V zmysle § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ náležitosťou zmluvy musí byť údaj aj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítaný na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy. Násobením počtu splátok $60 \times 101,58 \text{ eur}$ mal žalobca zaplatiť 6094,80 eur, pričom v zmluve sa udáva celková čiastka splatná spotrebiteľom 5 701,20 eur. Rozdiel spočíva v tom, že v celkovej sume splátky nie je zahrnutá časť splátky, predstavujúca poistné 6,56 eur. Právny predchodca žalobca jednostranne nanútil žalovanému poistenie, pričom zo zmluvy je zrejmé, že žalovaný nemal možnosť odmietnuť poistenie, rovnako voľba poistenia je vopred vpísaná do žalobcom pripravenej formulárovej zmluvy. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Krajského súdu Trenčín 6Co/390/2013 zo dňa 17.12.2013, Krajského súdu Trenčín 17Co/1035/2014 zo dňa 13.05.2015. Poistenie upravené v zmluve je neplatne dohodnuté z dôvodu, že nespĺňa ani základné požiadavky podľa právnej úpravy, ktorých splnenie je potrebné za účelom vzniku platného záväzkového vzťahu - poistnej zmluvy. Ďalej poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline - sp. zn. 9Co/208/2012 a Krajského súdu Prešov sp. zn. 19Co/98/2013 a tiež Okresného súdu Prievidza 15C/43/2015. Na základe uvedeného je potrebné považovať spotrebiteľský úver získaný na základe Zmluvy o poskytnutí pôžičky č. 7114348 zo dňa 22.10.2012 za bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. a) a b) ZoSÚ. Ďalej poukázal na to, že žalovaný si nepamätá ani to, či uvedená suma pôžičky mu bola skutočne aj poskytnutá, a preto žiadal žalobcu, aby preukázal poskytnutie sumy pôžičky vo výške 4 000 eur. Na poskytnutú pôžičku žalovaný uhradil 4 051,50 eur, a preto žalobca sa bezdôvodne obohatil o sumu 51,50 eur. Žalovaný poprel, že by nadobudol vedomosť o tom, že došlo k vyhláseniu okamžitej splatnosti úveru listom žalobcu zo dňa 25.03.2015, pretože Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 25.03.2015 mu nikdy nebolo doručené.

4. Uznesením zo dňa 13.06.2018 č.k. 2Csp/2/2018-56 súd pripustil zmenu na strane žalobcu s poukazom na ustanovenie § 80 ods. 1 a 2 CSP - vstup spoločnosti Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154 namiesto žalobcu - spoločnosti Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské nivy č. 1, Bratislava, IČO: 31 320 155. A zároveň na základe podaného odporu týmto uznesením zo dňa 13.06.2018, pod č. k. 2Csp/2/2018 platobný rozkaz zrušil podľa § 267 ods. 3 CSP.

5. Súd konal a rozhodol podľa § 180 CSP v neprítomnosti žalobcu - jeho právneho zástupcu, ktorý svoju neúčnosť ospravedlnil a žiadal konať v jeho neprítomnosti v súlade so zásadou hospodárnosti konania. Zároveň zobral žalobu v časti o zaplatenie istiny 950 + 179,40 eur späť z dôvodu, že žalovaný po podaní žaloby uhradil časť žalovaného nároku - vo výške 950 eur splátkami, ktoré deklaroval súdu. Vo vzťahu k nákladom na vymáhanie uplatnených vo výške 179,40 eur zobral žalobu späť bez uvedenia dôvodu.

6. Žalovaný zotrval na písomne podanom odpore majúc zato, že úver je potrebné posudzovať ako bezúročný a bez poplatkov, pretože boli porušené náležitosti uvedené v § 9 ods. 2 ZoSÚ. Ak bola preto poskytnutá suma pôžičky 4 000 eur a žalovaný úver uhradil, splniť si zmluvnú povinnosť, a preto žiadal žalobu zamietnuť.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie obsahom listín tvoriacich súčasť spisu, osobitne so Zmluvou o poskytnutí pôžičky č. 7114348 zo dňa 22.10.2012, Oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 25.03.2015, predžalobnou upomienkou danej listom právneho predchodcu žalobcu zo dňa 27.01.2015, prehľadom splátok a úhrad, Všeobecnými obchodnými podmienkami spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. platnými od 01.10.2010 - ďalej len „VOP“ a obsahom ostatných listín a zistil, že žaloba v časti nedotknutej späťvzatím nie je dôvodná, a preto jej súd zamietol.

8. Pokiaľ ide o žalovaným namietanú aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu súd zistil, že pôvodný veriteľ - spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. uzatvorila zmluvu so žalovaným. Z notárskej zápisnice vyplýva, že na základe projektu rozdelenia zlúčením zo dňa 11.12.2017 sa nástupcom tejto spoločnosti stala Všeobecná úverová banka, a.s., skráteneý názov VÚB, a.s. so sídlom Mlynské Nivy 49, Bratislava, IČO: 31 320 155. Následne na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 22.12.2017 uzatvorenej medzi postupcom Všeobecná úverová banka, a.s., skráteneý názov VÚB, a.s. so sídlom Mlynské Nivy 49, Bratislava, IČO: 31 320 155 a postupníkom Intrum Justitia Slovakia, s.r.o. došlo k postúpeniu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania, preto súd pripustil zmenu na strane žalobcu uznesením súdu zo dňa 13.06.2018, č.k. 2Csp/2/2018-59. Z uvedeného vyplýva, že žalobca je aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby. Námetka nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu nie je dôvodná.

9. Dokazovaním mal súd ďalej preukázané, že žalobca (jeho právny predchodca Consumer Finance Holding) ako veriteľ a žalovaný ako dlžník/spotrebiteľ uzavreli dňa 22.10.2012 Zmluvu o poskytnutí pôžičky č. 7114348. Predmetná zmluva je zmluvou spotrebiteľskou, keďže bola uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu konajúcim v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti ako dodávateľom a žalovaným ako spotrebiteľom. Súd preto na právny vzťah medzi stranami aplikoval ustanovenia zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov upravujúce spotrebiteľské zmluvy (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka) a zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy - ďalej len „ZoSÚ“.

10. Zmluvné strany sa dohodli na výške úverového rámca 4 000 eur, výške splátok 101,58 eur (z toho splátka 95,02 eur + 6,56 eur poistenie), počte splátok - 60, ročnej úrokovej sadzbe 16 % p.a., RPMN 16 %, priemernej RPMN - 21,30 % a celkovej čiastke, ktorú sa žalovaný ako spotrebiteľ zaviazal zaplatiť 5 701,20 eur, pričom celkové náklady spotrebiteľa predstavovali sumu 1 701,20 eur. Vychádzajúc zo znenia § 9 ods. 2 písm. k), písm. j) ZoSÚ sa zmluva považuje za bezúročnú a bez poplatkov z dôvodov podľa § 11 ods. 1 písm. a) až b) ZoSÚ.

11. Súd zistil, že v zmluve absentujú podstatné obsahové náležitosti, a to náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ - výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Zmluva obsahuje len údaj o výške, počte splátok a termín konečnej splatnosti 10/2017, pričom výška splátky je uvedená sumou 95,02 eur a hoci je uvedená

aj mesačná výška poistného 6,56 eur, v skutočnosti celková výška splátky predstavuje sumu 101,58 eur. Náležitosť pod písm. k) ZoSÚ pokiaľ ide o uvedenie, aká konkrétna je výška splátky samotnej istiny a koľko výška splátky dojednaných úrokov, zmluva podľa názoru súdu neobsahuje, keďže obsahuje len uvedenie výšky splátky (bez poistenia a nie súhrnnej splátky), ktorá je u každej z celkového počtu 60 splátok uvedená vo výške 95,02 eura. Z takejto súhrnnej splátky nie je zrejmé, koľko z každej jednotlivé splátky predstavuje splátka na istinu úveru a koľko na zmluvné úroky. Sám zákon uvádza túto náležitosť ako „výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“ a nielen „výšku, počet a termíny splátok“. Žiadna skutočnosť zo zmluvy zároveň nenasvedčuje tomu, že by bol jej súčasťou splátkový kalendár (plán amortizácie alebo iná forma uvedenia započítania budúcich splátok). Údaje o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov uvedené priamo v zmluve majú informovať dlžníka ešte pred podpisom zmluvy o budúcich platiach a spôsobe ich započítavania.

12. V súvislosti s absenciou údajov podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ v nadväznosti na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 9.11.2016 vo veci C - 42/15 (Home Credit Slovakia a.s. proti Kláre Biróovej) súd udáva, že tento rozsudok nie je spôsobilý zmeniť vyššie uvedený právny záver o tom, že spotrebiteľský úver v prejednávanej veci je potrebné považovať bezúročný a bez poplatkov. Keďže ide o rozpor medzi Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „smernica“) a vnútroštátnym zákonom o spotrebiteľských úveroch, je potrebné vyriešiť otázku, či smernici možno priznať priamy alebo nepriamy účinok. Vychádzajúc z ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ v otázke priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku, spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce mu povinnosti ako také, sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe jednotlivci. Preto priamy účinok smernice je v zásade možný len v spore medzi jednotlivcom a štátom, kedy sa jednotlivec domáha svojho práva vyplývajúceho zo smernice priamo voči štátu ako subjektu zodpovednému za nesprávne implementovanie smernice, nie medzi jednotlivcami. Nepriamy účinok smernice v zmysle judikatúry Súdneho dvora EÚ znamená, že vnútroštátne súdy sú povinné vykladať vnútroštátne právo vo svetle znenia a účelu smernice, teda eurokonformne. Tento eurokonformný výklad však nie je absolútny. Nemôže nahradiť výslovné znenie vnútroštátneho zákona. Súd v danom prípade zastáva názor, že smernici nemožno priznať ani nepriamy účinok, nakoľko vzhľadom na výslovnú úpravu ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch v čase uzavretia zmluvy o úvere by priznanie nepriameho účinku smernice znamenalo výklad contra legem.

13. Zmluva ďalej neobsahuje náležitosť uvedenú v § 9 ods. 2 pod písm. j) ZoSÚ, kde sa vyžaduje o.i. uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet v zmluve uvedenej RPMN 16 %, čo zmluva neobsahuje (súd také niečo v zmluve nenašiel) a žalobca do vyhlásenia rozsudku nepoukázal na konkrétne ustanovenia zmluvy, kde by použité predpoklady pre výpočet RPMN boli jednoznačne uvedené. Okrem toho žalovaný dôvodne poprel skutkové tvrdenia žalobcu o nesprávne uvedenej výške RPMN, na výpočet ktorej sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom. Medzi ne patrí vychádzajúc z § 2 písm. g) ZoSÚ aj poistné, výšku ktorých nákladov ale žalobca pri uzatváraní zmluvy nezahrnul do RPMN, kde uviedol, že RPMN je 16 %, pričom so všetkými nákladmi teda aj poistným je RPMN 19,56 %. Tiež zmluva neobsahuje uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN a žalobca (jeho právny nástupca) ani do vyhlásenia rozsudku nepoukázal na konkrétne ustanovenia zmluvy alebo VOP, kde by použité predpoklady pre výpočet RPMN boli jednoznačne uvedené tak ako to ukladá § 9 ods. 2 písm. i) ZoSÚ.

14. Súd tiež zistil, že pokiaľ ide o náležitosť zmluvy uvedenej v § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ a to údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, že tento údaj je síce v zmluve uvedený - 5701,20 eur, ale je vypočítaný nesprávne s cieľom ovplyvniť rozhodnutie žalovaného ako spotrebiteľa, pretože požaduje od neho plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa - § 53 ods. 4 písm. t) OZ. Násobením počtu dohodnutých splátok - 60 x 101,58 eur mal žalovaný zaplatiť žalobcovi sumu 6 094,80 eur, pričom v zmluve sa uvádza, že celková čiastka splatná spotrebiteľom je 5 701,20 eur, t.j. je uvedená nižšou sumou, než ktorú mal žalovaný podľa zmluvy zaplatiť. Uvedené nie je splnením zákonnej požiadavky uviesť náležitosť zmluvy - § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ.

15. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že v celkovej splatnej čiastke, podobne ako v splátke úveru nie je zahrnutá časť splátky, ktorá predstavuje dohodnuté mesačné poistné 6,56 eur. Toto síce bolo dohodnuté ako súčasť čl. III formulárovej zmluvy pod názvom „poistenie schopnosti splácať splátky

pôžičky“, kde v kolónke je začiarknuté typ B) - štandardný súbor poistenia, ale podľa názoru súdu takto dojednané poistenie nemožno považovať za platne dojednané. A to predovšetkým z dôvodu, že dojednanie odporuje náležitostiam poisťovnej zmluvy podľa § 788 OZ (nesplňa ich), keďže neobsahuje ani základný údaj ako je poisťiteľ, teda poisťovňa, s ktorou sa má poisťný vzťah dojednať. Z textu poistenie nie je zrejmé, aké riziká sú poistením kryté a pokiaľ je tam i odkaz na nejaké všeobecné poisťné podmienky (odkaz na čl. 3 podmienok k zmluve), z textu nevyplýva, že by žalovaný priamo pri podpise zmluvy boli s týmito všeobecnými poisťnými podmienkami oboznámení, resp., že mu boli vôbec poskytnuté k nahliadnutiu Žalobca pri uzavretí zmluvy jednoducho vnútil žalovanému ako spotrebiteľovi pristúpiť k ďalšiemu právnemu vzťahu, ktorý ako súčasť zmluvy o pôžičke ani nespĺňal náležitosti riadnej poisťnej zmluvy, ktorá časť je potom neplatná podľa § 39 OZ.

16. Pre uvedené nedostatky zmluvu, na základe ktorej bol zo strany žalobcu (jeho právneho predchodcu) poskytnutý úver považovať s poukazom na § 11 ods. 1 písm. a) a b) ZoSÚ za úver bez úrokov a bez poplatkov (každý z nich sám o sebe má takýto následok).

17. Nakoľko doposiaľ žalovaný z poskytnutého úveru 4 000 eur uhradil sumu 4051,50 eur + 950 eur, súd žalobu v časti nedotknutej späťvzatím, zamietol.

18. V časti o zaplatenie istiny 950 eur (uplatnenej titulom splátok) a 179,40 eur (uplatnenej titulom nákladov na vymáhanie) súd konanie zastavil na základe späťvzatia časti žaloby podaním žalobcu zo dňa 07.06.2019.

19. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP v spojení s § 256 ods. 1 CSP tak, že žiadnej strane sporu nárok na náhradu trov konania nepriznal prihladnuc na čiastočný úspech strán sporu. Žalovaný mal úspech v časti, ohľadom ktorej súd žalobu vo zvyšnej časti zamietol a tiež v časti, v ktorej žalobca procesne zaviniel zastavenie konania - 179,40 eur. Naproti tomu na stranu úspechu žalobcu možno pripísať časť konania, ohľadom ktorej súd konanie zastavil z dôvodu, že žalovaný časť istiny uhradil po podaní žaloby - 950 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1,2 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh)(§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
  - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
  - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
  - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
  - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
  - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
  - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
  - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1C.s.p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný rozsudok, môže oprávnený podať návrh na exekúciu podľa zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok, v znení neskorších predpisov.